

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

A ante N

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

aut amplecti circumnectere. Lucil. Quis amplectetur qui velic ego non sinam me amplectier. Cicero pro Clu- en. Auctoritate censoris amplector. Dicitur et am- plexor. Plau. in Cl. Anus ei amplexa genua. Bell. Scyth. complexus atq; excolatus est. Est et ample- xus us. nomen.

Amplū dicit magnū spaciosū: quod late patet/et per multa diffundit: quasi omni ex parte pl^o magnū dicit/ quod in cumuli sui r magnitudine crescit.

Amplitudo: vt Cicero libro secūdo artis veteris scri- bit: est potentie aut maiestatis/aut aliquaz copiarū magna abundantia.

Amplius aduerbiū significat plus. Et quādoq; iungit abltō. Cel. com. vii. Ita vt nō amplius quatuor di- gnis ex terra eminerent. Quis actō. Cing. Mōtē nō ampli vna f. alle dolo. Quādoq; nō. Cel. com. v. Amplius occingent que vno erant tempore a lit- toze discesserant.

Amplio as. r amplificatio as. paugeo sumunt pro tra- ho. Cic. lib. iiii. ad Heran. Aut istū hominē nefariū ampliauerit. L. i. lib. iiii. ab vt. scribit Posthumia virginē vestale ampliatā/ deinde absolutā. p collegio pontificū fuisse sententiā: hoc est per ampliationē in secundā actionē interposita dilatione. ptractā: vt scy- bis causā dicere posset. Romani em iudicia hoc mō peragebant. Nō autē statim sententiā dicebatur a iu- dicibus/ si absolvendus esset reus: aut amplius pro- nunciabatur si videretur esse damnandus/ et tūc iudi- ces dicebāt: Nō liquet: hoc ē obscura causā ē. Hinc ampliatio nascebat: que appellata ab eo videt qua- si amplius dicendi pronuntiatio: quia qui ampliaba- tur: interposita dilatione rursus ad agendā causam redibat. De hac ampliatione intelligit Cicero. Ter- tia in Ter. acti. cū ait. Et si lex ampliandi faciat po- testate: tamen isti sibi turpe existimant nō pmo iu- dicare. Idē p Cinnā. Cū ampliandi potestas esset dixisse sibi liquere.

Ampluagus ga. gum. penul. cor. repta: quod in am- plū vagatur. Cicero lib. iiii. ad Herē. Ampluagas imagines reddunt.

Amplustrē in plurali/ amplustra vel amplustria: nauis ornamēta. Sed cōtra cōmunē corruptelā sine m. scri- bendū opinor: attentis deriuatiōib: ab α priuatiua/ r πλεω nauigo: quoniam sine gubernaculo illo pup- pis nō sit p mare nauigandū: si terea esset prima lon- ga. ppter duplicē sōnantē. Et ideo C. corripit i ara- tea. Nauibus assumptis stuantia querere aplustra. Itaq; ad indigentā nauigationis nauī adhibentur. Felt. Nauis ornamēta que qz amplius erāt q̄ necel- saria essent: etiā amplustria dicebant: sic aplustra vel aplustria sine m. et pma ad placitū. Idē. Fulgent ar- goe stellis aplustria pupis.

Ampulla p duplex il. oleariū vasis genus quo in balne- is utebantur. Apul. in floridis. Hippias p̄dicauit ampullā quoz oleariā quā gestabat semet sibi fabri- catā. Cicero lib. iiii. de fini. Si ad illā vitā que cū vir- tute degatur ampulla aut strigilis accedat: sumptu- rā sapientē eā vitā potius cui hęc adiecta. Per tras- lationē dixit Doro. Proicit ampullas: p eo qd est: verba turgētia r sufflata abijcit. Sunt em ampulle ventrosē et turgide. Ampulla etiā vas vitreum est. Suet. in Domi. Mandebatq; ad latetate: vt nō te- mere super cenā p̄ger matianū malū/ et modicā in ampulla potunculā daret.

Ampuro as. penl. cor. re. circūpuro seu aufero. Diero. ad Euse. Alie virili habitu veste mutata erubescunt femig esse qd nate sunt: crinē amputat: r erigunt faci- es eunuchinas. Idē in plogo Judith. Dulcor eodi- cū varietate vicio sissimā amputauit. Sola ea que in- telligētia integra verbis chaldeis inuenire potui lat

nis expressi. Hinc sit aliud cōpositū quod est perant- puro: r significat p̄tere seu totū puro/ incido. Col. li. viii. ferro quoz cautissime circūsecari oportet: ne dū amputat etiā qd infra est anial vulneremus. Id em cū saucia venenatā sanie mittere: q̄ repitū vulnus ita insanabile facit/ vt totū p̄mputandū sit.

Amula penul. cor. repta: genus vasculi ad aquā gestan- dā: quod religionis r expiandoz maloꝝ gratia ge- statur. Dicitū quasi amola/ a molēdis periculis. Lu- ius diminutiū est amulula.

Amuletū: genus remedij quod aduersus inuidiā et ve- neficia putatur valentissimū: ab amoliendo/ non ab amulo vase dictū. Plini. Infantibus alligat succinū amuleti ratione formā vasculi habens.

Amurca: sordes olei que p̄cedunt. Nā que sequun- tur/ feces vocantur. Hoc nomen per c. scribit/ sed p̄ fert per g. vt fit in Caius et Cneus. Hinc examurca- tus: quod est sordibus purgatus. Amurca contra cu- lices r limaces vim habet maximā.

Amulsi per duplex: s. fabroz et laticidaz regula/ qua ad dirigenda ligna sapaq; vunt. Sed late p omi or- dine ponitur. Inde amulsi aduerbiū/ r ab eo cōpo- sita adamulsi et examulsi: id est recte castigatē/ re- gulariter. Cel. lib. i. Ad hęc scripta omnia antiquiora rā curiose expectabat/ aut virtutes pensabat/ aut vi- tia rimabatur: vt iudiciū eē factū adamulsi diceret Examulsi/ examinare ad regulā. Plau. in Am. Si vera hęc loquitur examulsi est optima. Hinc emul- sicata dicunt que ad amulsi facta sunt.

Amycle pluraliter: nomen est vrbis laconie. Tindarē regio: in qua nati sunt Castor et Pollux. Alia est in Italia inter Terracinā et Fundos in paludib⁹ a La- conibus cōdita: vt inquit Seruius. Hinc amycleus a. um. Amyclei cū pythagoricā secta sequerentur/ vt abstinerent cede animalū: nec vicine paludis serpen- tes interimerent/ ab illis delati sunt. Sed cū p̄ho nū- ciatas esset aduentus hostiū/ postea cautū est ne quis amplius nunciaret. Inde ex ipso capte sunt amy- cle. Hinc prouerbiū. Loqui volo: nā scio amydas ra- cendo perisse.

Amydon penul. cor. ciuitas Deonie: de qua auxilia mis- sa fuerunt troianis. Iuue. Est hic amydone relicta.

Amygdala le. pe. cor. nux greca: grecaq; est dictio: que r Zhabia dicit. Diero. in li. numeroꝝ. Qui folijs de- lactatis i amygdalas deformari sunt: amygdalū etiā neutro genere dicit p fructu. Palla. Dicit asserunt nasci amygdala septa/ si apta testa nucleū sanū tollas r in eo quodlibet scribas: r itez luto r pozino ster- core inuolutū reponas. Amygdalus p arboze. Col. li. iiii. Amygdalus si paz ferax erit: p̄ozat arboze la- pidē adigito. Diero. in Ecclē. Amygdalus florebit: ipinguabit locusta. Hinc amygdalin⁹ na. nū. pe. cor. Sere. Fert amygaline succ⁹ nucis esse bibendus.

Amyris gen⁹ arboris ē: vt inq̄ Diero. qd latini putan- tes myrrhā dicitū/ vniuersa interpretati sunt. De cur⁹ ar- boris noticia hoc solū ad nos puenire potuit: qz odo- rē solū habeat suauē. nullū tñ afferat fructum.

Amylum pe. cor. latine sine mola factū: vulgo amygdā dicit: Nā α priuatiua particula est. μυλον molar: quasi sine mola. Fit ex tritico lacte exsiccato: cum trite- cum p aliquot dies in aqua purgatū est.

Amythaon melapodis pater fuit: qui inter medicos p̄clarus habitus est. Silr r Thiron.

Amystis (vt aiunt) potio quedā est ap̄d Thracas. Alij volūt esse specē poculi: eo q̄ necesse sit vno ducta po- tionē haurire. Doro. libro. i. car. Bassum threicia vi- tat amystide. fozlan ab α priuatiua et μυνημι ml- fecerit: r sic per i. latinum in principio esset scribendū.

A *ἰδὴ μὲ ἑπάδῃ* uel oblatio/sacrificium.
Anathematio gas. deuouco/deteo.
Anapis pe. pdu. Sicilie fluuus leniter decurrens.
Anarchus sine p̄ncipe uel p̄ncipio. Am. libro *De*
ra. Dedit ergo p̄ncipium mundo: dedit etiam cre-
 aturę infirmitatem: ne anarchon/ id est p̄ncipio ca-
 rentem crederemus.
Anastrophe penul. core. inuersio uel reuersio dicitur.
 Est em̄ (vt dicit Diodemes) duoz uerboz ordo spo-
 sterus: vt Italia cōtra/ p cōtra italia.
Anas femini generis. **Anatis** tibi ponatur
 anas: sed peccatoe em̄ Et ceruice sapit: cetera recde co-
 co. Dicit anas ab assiduitate natandi. Et anatum ge-
 nere quedā germanię dicitur/ q̄ plus ceteris nutriat.
Anatus diminutiuium protulit Plautus in *Asi*. Dic-
 igitur me anaticulā columbā uel catellum. Lice. do
 libro. ii. de fin. masculino genere dicit: Serpere an-
 guiculos/ uolare merulas/natare anaticulos: comi-
 bus uti uidemus boues. Hinc anatinus na. num. pe-
 nul. pdu. Plau in *Ru*. Et fortunati sunt fabri ferra-
 ri: qui apud carbones assident: semp calce: uinā for-
 tuna anatina nunc ueterer: vt cum exissem ex aqua/ are-
 re em̄. Est z anas nomen fluuu in Hispania. Et anate
 morbum dixerunt/ quo uetule laborant.
Anatarius ria. rium. quod ex anate est: vt anatarie plu-
 me. Sive quod ad nates pertinet: vt anataria aqui-
 la: que anates uenatur. **Anatari**: qui ana-
 tes custodit pacitur. ue.
Anatomias uel anatomia: greci dissectiōes dicunt. In
 de anatomia fieri dicit/ cum humanū corp^o dissectat:
 vt uene/merui et cetera a medicis conspici possint: ab
 opa et *Teuop* incido. Inde etiā *etiolo*.
Anarchus nomen proprium philosoPhi abderite/ se-
 ctatorisq; Democriti. Hic habuit inimicum Mico-
 creonte/ Xp̄ti tyrannum: a quo comprehensus/ conie-
 ctusq; in pilum p̄nsane siue mortarium factū: quod
 greci *ολυον* uocant. Hicq; ferreis malleis contri-
 tus/ adeo toleranter perulit asperri/ nos illos cruci-
 atus: vt uerbum illud memorabile conduplicauerit:
 Tunde tunde **Anarchi** tolle: **Anarchum** em̄ nō
 tundis. Ad ultimā amputationē lingue munitate ty-
 ranno p̄n^o dentibus abscissa/ z cōmanducatā linguā
 in os eius ita paculum conspuit dicitur.
Anapogoras penul. core. Laconienus philosophus
 fuit in p̄hysicis p̄cellēs. Hinc nō modo generis glo-
 ria et diuicias/ uerum animi quoq; magnitudine cla-
 rissimus fuit quippe: qui totum patrimoniu suū spō-
 te reliquit. Et cum ab eis negligentē instimularetur:
 Quid ergo inquit/ nōc uos ista curatis? **Dor** abs-
 cedens ad p̄culandū rerum naturā: se contulit: stu-
 dio doctrinarū flagrans. rei z priuatę et publicę om̄i-
 nō negligens et incuriosus: adeo vt cuidā se ita com-
 pellanti: Nulla ne tibi patrię cura est? Dixit: Sibi
 do patrię cura et quidē summa est/ digitum in cęlum
 intendēs. Hic cū post diuinā peregrinationē in pa-
 triā reueneret: possessionesq; desertas uidisset. Non
 essem inquit ego saluus nisi iste perijssent: qui pluri-
 faciens culturā ingenū q̄ p̄dior: famigeratus fuit
 inter p̄hos. *Lampia* perit.
Anaxilides: nomen philosoPhi: de quo **Hiero**. contra
Joui. scribit: q̄ is lib. ii. philosoPhię ferat petitionē
 matrem Platonis p̄hantasmate Apollinis oppel-
 sam et sapientię p̄ncipē: nō aliter arbitretur nisi de
 partu uirginis editum.
Anaxus fluuus qui fluit per felsemsē agrum.
Ancea dicta sunt ab antiq; uasa que celara uocamus:
 q̄ circumcedendo talia fiant: ipsiusq; celare uerbum
 ab eadē causa dicitur est. o. cum. l. p̄mutata.
Anceps a caput cōpositū est: cum genitiuū in tis faci-
 at: sicut alia cōposita biceps/ triceps/ quatericeps

multiceps z p̄iceps. **Ma** que in pis egeunt/ a capie/
 di significatiōe ueniunt: vt p̄nceps/ maniceps/ mu-
 niceps/ et huiusmodi. **Dicus** est ergo anceps/ quasi
 dubij capitis. Est em̄ anceps duplex. **Lucil**. **Memo**
 hos ancipites ferro efferrī cardines. Interdum an-
 ceps dicit quod ex utraq; parte acutū est. **Idē**. **Ter-**
 cre atq; ancipiti ferro effringā cardines. Interdum
 ponitur p̄ ambiguo. **Ter**. **Anceps** pugna diu.
Anchiale ciuitas: de qua **Sira**. **Dost** cep̄birum inquit
 anchiale supra mare Sardanapoli opus. Et hac ur-
 be fuit **Athenodoros**: qui nō a Sardanapali/ sed ab
 anchiale **Iapeti** filia conditam uult **Cydm** matre: a
 quo nomen vicino flumini.
Anchises: nomen p̄p̄u patrię enge z capis filii.
Ancille dicte sunt ab anco **Wartio**: q̄ is bello magnū
 feminarum numerū egerit: siue q̄ antiqui ancillare
 dicebāt ministrare. Et quo diu quoq; ac deę feruntur
 colit: quibus nomina sunt ancilli z ancule.
Ancilla diminutiuium est.
Ancilloz arie. ministro uel dedico me ad ministrandā
 ac feruendū moze ancillarum: que suis ministrat ac
 feruunt beris. **Licero** in *Sal*. **Nō** em̄ vni priuatim
 ancillatus sum: sed quantū quisq; reipu. studuit/ tan-
 tum mihi fuit aut amicus aut aduersarius.
Ancile per simplex l. z penul. pdu. scutum breue nō ro-
 tundum: sed ita ex utroq; latere erat recilum: vt nul-
 lus angulus uideri posset: z summū infimūq; eius
 latus medio pateret: dicitur ab am et cęlum/ quasi
 ancilum. Vel ab *αγκυον* qd est cubitus: uel ab *αγκυο*
 remediti: quonia pestilentie remeditū fuit. **Fert** **Mu-**
me p̄p̄iliū tēp̄tate de celo descendisse: ynāq; editā
 uoce: omnium potentissimā fore ciuitatē **Idu** id in
 ea mansisset. Itaq; facta sunt eiusdem generis plura
 quibus id miseretur: ne internoci cęleste posset. **De**
hoc **Quidius** libro. iiii. falsoz. **Eccē** leui scutum uer-
 satū leniter aura **Decidit**: a populo clamor ad altra
 uenit. **Et** lib. v. **Arę** ancile uocant quod ab om̄i par-
 te recilum est. Quasq; oculis spectes angulus omnis
 abest. **Lui**. lib. i. **Alia** a tē duodecim marti graduo
 legit: tuncq; p̄re insignē dedit: z super tunica ene
 um pectori regnen cęlestiaq; arma que ancilia appel-
 lanē/ ferre: ac p̄ uerbē ire: canentes carmina cū tripu-
 diis/ solēniq; saltatu iussit. **Dora**. lib. iiii. car. **Doc** an-
 ciliū declinauit magis aueritate sua fret^o/ q̄ regu-
 la declinādi ancilloz nois et toge. **Suue**. do adiecti-
 uum posuit cū dicit/ d ypeis ancilibus.
Ancilli z ancule: diu deęq; ancillarum putabantur.
Ancus: qui aduicū brachiū habet: z exporrigi nō p̄t.
Qu quartus romanoz rex **Nume**/ ex filia nepos sic
 cognouatus est a cubito que incuruū habebat.
Ancona seu **ancon** moze greco: cubitus uel curu^o dicit.
 Duo noie dicta est urbs piceni super adriatico mari
 posita. **Solinus**. **Anconē** quis igno: at a Siculis cō-
 ditā: **Pli**. lib. iiii. **A** sculis ancon colonia p̄mōto-
 rio chimerico appellata est in ipso s̄cretis se ore cu-
 bito. Et **ancones** nō solū in hoibus/ sed in parietib^o
 et p̄mōtozis cōstera in cubitis/ aut contracta in hu-
 meros dicitur: vt **auco**: est **Victru**. **Ma** de humeris
Dapi. **Cōsedit** uiridesq; humeros. **Sunt** z in mōti-
 bus articuli. **Pli**. in calce operis.
Anchoza penul. core. dens ferreus: quasi anca curua
 manus. dicta q̄ per hominis manus scopulos com-
 prendat. **Anchozā** p̄mū **Tyrbeni** inuenisse feruntur.
Doc nomē **Ser**. asserit cōtra regulā recipe aspi-
 rationē. **Tū** ego aperte uideo esse non latinā dicitio-
 nē sed grecā *αγκυρα* απο του *αγκυλου* κα/
ρα: sed q̄ latine cum ch scribantur/ ratio est: quonia
 x. tenuis uertit in x suā aspiratā.
Anchozarius ria. rium. quod ad anchozam pertinet/
 vt funes anchozarij. **Dicus**. **S** totias aurę ex funi

bus anchorarū tres fecerunt.
Anchorarius qui curam anchorarū habet: ut eam vel de-
 mitat vel eleuet.
Ancyra nomen duarū urbium: quarū altera est phrygi-
 altera galatibz. Hinc synodus ancyritana in iure pō-
 titicio sepe nominat. Dicitur ancyra ab anchoris na-
 uū captarū a Diocletate: quas Ptolemus egyptū
 rex luppetas gallogregijs miserat.
Andrago pe. pduc. mulier animū virile habens ατρο
 του ανδρου και ανειρ ab homine agendo.
Andron spatium inter duos parietes: in quod pluuia
 defecdit. Pl. Tam alti aditus secreti illa ratio est:
 q̄ interiacens andron parietē cubiculi horticz distin-
 guit. Quidā accipiunt p loco in domo angustiori: in
 quo viri plurimū versantur: ut gyneciū in quo mulie-
 res. Est etiā hoc nomine (sicut scribit Ptoleme⁹) op-
 pidum interioris regionis Itali.
Andros insula vicina Samo cū oppido eiusdē nomi-
 nis: que Asiē adiacet et opposito ad ephesū. De qua
 Quod. lib. vii. meta. Et tondē naris andros fraternia
 potita est. Hec primo dicta fuit Lauros: postea An-
 dros. Hinc andrius andria andriū.
Andri penul. cor. Cilię mons: ut inquit Stra. Quo
 etiā nomine dicitur est flumen apud Pl. lib. v.
Andronitis pe. pdu. locus in domo ubi soli viri habi-
 tant: sicut Gyneconitis ubi solē mulieres. Cicru. li.
 vi. Andronites dicit q̄ i his viri sine interpellandib⁹
 multē versantur: qm̄ ανερ ανηρος και ανδρος
 virū denotat: vnde androgynus.
Androgynos pe. cor. qui vir est et femina. Hermaphro-
 ditus: ατρο του ανδρου και γυναι. ab homine et
 femina. Aug. lib. vii. de ciuit. dei. Androgyni quos
 etiā hermaphroditos nuncupat. Quis admodū rari
 sint in quibus sic vterq; sexus apparet: ut ex quo po-
 tius debeant accipere nomen incertū sit.
Androgynē sunt populi in aphyca: ut li. vii. Pl. scri-
 bit vtriusq; nature inter se vicibus coeuntes. Dexte-
 ra māma his virilis: leua muliebri.
Andrachne herba est que potulaca dicitur.
Andegauia regio gallie: turonibus ab eburicētib⁹ si-
 nitima: oceanoz proxima.
Androdus nomen spū filij codri atheniensū regis q̄
 ephelium condidit: et Romū regē ibi constituit.
Andromon nomē est eius q̄ colophonē edificauit.
Anromache pe. cor. Hectoris troiani vxor: que a vi-
 rili pugna nomē sortita est. Hā viri pugna interpre-
 tatur. ανδρου μαχη: quasi viris depugnās. fuit
 etiā virili animo septa: et veluti quedā virago.
Andromede penul. core. Cephei et Lasiopes filia: a
 perseo amata et in vxorē ducta. Que Vineriē be-
 neficio inter astra collocata dicit propter persei vir-
 tutē: q̄ eā Leto proposita a periculo liberarat. Ori-
 tur in parte pisciū duodecima.
Anethū cū b. genus herbe boni odoris.
Anfractus ab origine duplici fluxum habet. hoc est ab
 ambitu et frangendo. Am. Tenaces sermonis acce-
 pti ipsos esse anfractus aurium ipse vsus nos docet.
 Siquidē vel in concavis montū vel in recessu rupi-
 um: vel in anfractu fluminū vox auditur dulcior: et re-
 sponsa suauitā referens echo resultat.
Angelus latine nuncius. Nam officij nomen est: nō na-
 ture. Semp̄ em̄ spūs sunt: sed cū mittunt: vocant. an-
Anger genus serpens: qui cruciatur et spatari. (geli-
 us dicitur est et nomen fluminū in Illyrico.
Angor corporis vel animi cruciatus. Sic angustas et
 angustudo. Li. ii. de rep. Quartaz angustudo pro-
 na ad luctū et mrens/ temp̄ seipsa sollicitans.
Angus gis. n. anctū facere debuit sicut plāgo. Et Dio.
 Angus preteritū ab angor dicit: nō angus quod no-
 men est. Ideo anpū ab angor lupinū esse, conuenit: qd̄

tū minime legi. Est autē angere cruciare/ suffocare/ p̄-
 mere/ verare. Et ad animū et ad corpus: et ad vtrūq;
 pmiscue pertinet. Ad animū Belli. Dilo p̄stabilis
 homo sapientiē quonā vltz debuerit contra legem/ cō-
 traq; ius pro amico progredi: ea q; res in fine quoz
 vitę ipso animū anxit. Ad corpus Co. libro. vii. Ca-
 uendū est vt tenerio: separaret a validioribus: quia
 robuitus angit imbecillū. Ad vtrūq; pmiscuū Bel-
 Dū pyrrhus rex iuxta Italiā esset: et vnā atq; alterā
 pugna/ aspere pugnauisset/ fatiq; angeretur. Ro.
 et pleraz Italiā ad regē delcuiisset. Plau. p adly-
 mo posuit in Bul. Tū angisse aquā si quis petet. Tū
 grecū est ανγω. id est suffoco.
Angina penul. produ. genus morbi acutissimi quo fau-
 ces anguntur ac strangulatur: qui et consille dicitur.
 Imperitiū vulgus medicorū squinantia vocat: cum
 Hippocrates et Galenus synanchē appellitarunt.
 Pl. Consillias se iungit ab angina. Dicit angina q̄
 angat. Plautus. Telle me in angina verti: vt huc
 ancule fauces preoccupare. Dacer. Subuenit an-
 gine meli vino q; iugare. f. Est. Angina vinarā habe-
 re dicunt qui vino suffocantur.
Angiporus et angiporū vtroz modo dicitur: quem
 alij dicunt esse viam sine exitu: alij vicū angustū et sic
 ruosum in modū anguis. Carro libro. i. de lin. lani.
 Quod exitū nō habet ac peritū/ nō est angiporū: et
 id angustū ab angendo et poru. Alij q̄ inter portus
 sit angustus loc⁹: hoc est inter domos: quas vel por-
 tus vel iulias veteres dixerūt. Alij artas vias: quas
 greci σι ποτους appellant. f. Est. Angiporus est
 iter cōpendiarū in oppido: quasi angustus ad por-
 tū aditus. Hā que sunt latiores fereq; militares p̄-
 rone cōsulares plateę nominantur: vt inquit Cic.
 El. Angiporū a poru dicitur est: portus vō cōclur-
 sus et munitus locus est quē admodū et statio: ab in-
 portūdis exporadūq; merab⁹ nomē habēs. Teren-
 in Adel. Id quēdē angiporū nō est puiū. Et Pbo.
 Sed hinc concedā in angiporū hunc defert.
Angustus a. um. stricatus: a quo angustus os. quod est
 strugo. Ande et coangulo: vt apud Luangul. Et co-
 angulata: vnde vndiq;
Angustia: stricudo que tam ad animū q̄ ad corpus
 pertinet. Ambros. Et inter angustias animi et cor-
 poris anelo cruciatur spiritus.
Angule populi in aphyca ad garamātas. Fertur eoz
 feminas nocte qua nubant omnib⁹ stupro parere: i re-
 liquum pudicas esse.
Angulus penul. core. locus est quē duo parietes iun-
 gunt: dicitur q̄ ibi angustus sit locus.
Anglia que Britānia ab eruditis dicitur: insula inssi-
 gnis in oceano: que vndiq; a circūfuso mari comple-
 ra est: nusq; iuncta cōtinētū: sed ab omni orbe nostro
 diuisa: que quondā ab albia rupibus quas mare ab-
 luit Albion dicebat. Hāc primū Troes incoluerūt:
 qui Troia dilecta fugerunt exasam patriā: palladis
 q; oraculo classe in hanc insulā migrauerunt: atq; gy-
 gantes tunc insulā tenētes/ multis vicis p̄gulis ep-
 pugnauerūt. Hanc postmodū lōgo tēpōz tractu: sa-
 rones qui sunt illius alemāq; populi oppressere:
 agrosq; et opes inter legatos/ saxonū regina Angela
 diuisit. Atq; vt lingue pariter et gentis memoria in-
 demta insula sempiternū foret: ab Angela/ cui⁹ du-
 ctu vicra est: Angliā tellurē illā vocauit: q̄ pleriq;
 Angliā velut nostri orbis angulū p̄dicent dicit. Si-
 tus ipsius est: vt contra aspecū gallie et hispaniē sita
 sit. Eius ambitus quadragies octies et septuagin-
 taquinq; milibus passū constat. De hac insula vide
 in Britonū historia: et in dictione Britānia.
Anguis tam se. q̄ mascul. generis: p serpente in aquis
 degente. Val. lib. i. A. Sylla consul sociali bello cū

in agro Molano ante hostiū imolaret subito ab vna parte arg prolapsum anguē p̄p̄erit. Frequētius tñ mal. genere p̄fert. Unde t anguiculus diminutiuz facit: vt apud Luce. Serpe anguiculus. Anguis quā do senuerit perdit aspectus. Et si voluerit redire ad iuuenturē icunat. d. diebus: vt laxetur pellis eius: et sic angustā foramen inquirit: vt dum nititur exire in de pellem senectutis dimittat.

Anguimanus vocati sunt elephāti: quia p̄boscis quā manū diximus vocari ad omnē partē vertitur. Luc. lib. v. Anguimanus delli do ceterat vulnera p̄gnū Sufferre t magnas martis turbare catruas.

Anguifer: qui a grecis dicitur ὀφιοῦχος.

Anguille pisciū sole exanimis nō fluitat. Mon ouo nō coitu eas p̄creari scribit. Arist. Dicit anguille q̄ specie anguē representant. Car. Ex parte a similibus aliq̄ rebus sunt translata: vt anguilla t lingua.

Ambelo as: p̄. p̄. et am t halo. m. n. n. mutata signifi- cat ante halo. Et t p̄ ardetur cupio p̄ trālationem poni p̄locuit. Aug. Ibat spirās t anbelans cedes.

Ambelitus us: p̄. cor. ip̄e spiritus ante actus.

Ambelus a um p̄. pro. Cir. Et feribus medicantur ambelis. Amb. Ambelo cruciabat spiritū.

Ambelato: qui id vitū patitur. Pl. li. rii. Ambelato: v- bus: t in cūstī vetusta cum poro ex acco datur.

Animus t anima in hoc differunt: q̄ aia sic vite. In bo- mine autē q̄tuor aias esse cōstat. Vitales. i. que t in verbibus est: qui tantū mouent. Sensualē vt in bau- tis animalib⁹ in q̄bus est sensus t timozie et gaudiū Intellectualē: q̄ est in hoibus tantū q̄ cogitare t iu- dicare possunt. Et que infra oēs est p̄hysicā: hoc est naturalē vt ea que est in arboribus et herbis: que t si nō mouentur: vitam tamen habent cum nascantur: crescant et pereant. Animus constā licet hec a poe- tis pierūq̄ abusiue vsurpent. Aug. Animus est sub- stantia quedā rōnis particeps regendo corpore acco- data. L. li. i. Luc. sic dicitur. Animū autem alij ani- mū etiā fere nostri declarant nominari. Nam et age- re animā: t efflare animā dicimus. Et animos et bene animatos et ex animi sententia. Ip̄e autē animus ab aia est dicitur. Scien dā tñ est q̄ animus p̄ anima ple- riq̄ sumitur: vt apud eundē in Lato. Qui si in hoc erro q̄ animos imortales credā: libet̄ erro. Et itez. Sic mihi persuasit sic sentio cum tanta celeritate ani- mozū t. Eius contrariū est inanimitis: qui aia caret. Similiter exanimus siue exanimis. Semianimus q̄ semiuuius est. Sumitur p̄o ingenio siue intellectu. Gal. Omnis homines patres con. qui de rebus du- bīs consultant ab omni odio/amicitia/ira/atq̄ mise- ricordia vacuos esse decet: haud facile animus verū prouidet: vbi illa officunt: neq̄ quilib⁹ omnū libidini simul et vsui paruit. Vbi enim intēderis ingenū va- let. Si libido possidet ea domina: animus nil valet. Aliquando p̄o voluntate siue affectu et delectatide vt apud eundē. Ita semp̄ imperiū ad oprimū quēq̄ animus bono transferunt. Plau. i. epi. Captiuā ado- lescentulā de preda mercatus est. Quid ego a te au- dio: hoc q̄ fabulos. Cur eam emerit? Animi causa. Quot ille animos habet? Car. lib. iij. de re rus. Dic illud alteruz genus omnib⁹ onis: qui animi causa con- stitutus a te sub castro fertur. Hic fit vnanimitis qui vnus est animi voluntatis. Quandoq̄ p̄o spiritū si ue flatu ac vcto. Lac. li. de opi. Alij sanguinē animā esse dixerunt: alij ignē: alij ventum: vnde ania vel ani- mus nomē accepit q̄ grece ventus ἀνεμος dicit. Luce. lib. i. Luc. Si ania animus est: fortasse disti- pabitur. i. ventus. Et iterum. Siue illi animi sint ani- males. i. spirituales. Teren. in ad. Animū recipe. i. spiritū siue flatum recupera seu quicēce. Mōnūq̄ p̄ ira. Unde illud. Pone animos t pulsus abi. Sed re-

ctius de anima dicit. Pl. Ergo et hec animi asperi- tas siue potius anime dulciorē succo mitigatur. In- terdum p̄o memoria: Cir. Omnia fert etas animū quoq̄. Sepe etiaz p̄o fortitudine: Unde animosus magnanimus t pusillanim⁹. De anima p̄o t a qua animatur corpus et a qua animus esse dicitur Gal. Et nobis est domi inopia: foris es alienuz: mala res spes multo asperior: deniq̄ quid reliqui habemus p̄- ter miseram animā. Iuue. Hunc et ventis animam cōmitte dolato: Conūsus ligno: digitis a morte re- motis: Quatuor: aut septem. si sic latissima theda. Similiter anima ponitur p̄o mente id est p̄o anio. Macro. Tunc em anima libera est t nulla corporis contagione impedita. Aliquādo ponitur p̄o vento siue spiritu aut flatu et oris odore. Cirg. Quantum ignes animos valent. Idoz. Impellat anime litora Trachie. Plau. in An. Dic amabo an feter aia vro- ris tue. Cirg. Animas et olentia medi Ora fouent illo. Hec etiam. Ἰσχυρὸν vocat q̄st ὀρε ἰσχυρὸν q̄ re- spirando refrigeret. Causa em corporis viuendi est respirandi et refrigerandi vim exhibens: vel quasi ὀρε ἰσχυρὸν q̄st p̄hysim. i. naturā. Auctoz Plutarc. in cratillo. Dige in li. Periarcbon. Terē. Hoc vbi audiui ad fores suspēso gradu placido ire perreti. accessi: astiti: atam cōpressi: aure admouī. Plau. Me quid emittat anime dormiens. Et anima capitur p̄o tra. Plau. Animā cōprime. Hic animosus et anima- tus p̄o iracundo. Sumitur et p̄o aqua. Idem. Mi ego illi p̄uto si ocepso animā omnez intertraxero. Carro poluit animā p̄o somno. Et p̄hysias audi- re animas. Cirg. p̄o ipso homine. Itē ait egregias animas que sanguine nobis hāc patriā peperere suo Animula diminutiū ab aia. Ser. Sul. In vnus mu- tiercule animula iactura facta est.

Animal ab anima est: est substantia aniata sensibilis. Animalis et hoc animale qd est ex animalis: siue qd ha- ber animā. Unde veteres animales deos dixerūt q̄ de animalibus essent facti: vt penates. Et aialis dicit̄ spiritualis. L. lib. Luc. Siue illi animi sint aiales. Huius contrarium est exanimalis: qui nō est animal vel q̄ sine anima est. Plau. in Bac. Nam neq̄ bello- na mihi vnq̄ neq̄ mars credidit in illum animalē saro niue epheredē fecero vite sue. Hinc animalitas p̄o ipsa animalis essentia.

Animans generis se. et aliquādo neutri. Luce. de natu. Animantiū alie corijs tece: alie villis vestite. Et si- gnificat qd habet animā sicut qñ est adiectiuū. Luce. lib. iij. ad heren. Sed inuēcio similitū facilis erit si q̄ res sibi omes animates et inanimates mutas et elo- quētes. Dicuntur inter se animata et animalia. Hā animantia superiorē tenent locum et animalia sub se habent atq̄ cōplectunt tanq̄ genus speciem. Sunt em quedā que animā habēt nec sunt aialia: sed animā- tia sicuti fatis et arbutis aiam balentē inesse tradit: quā philosophi recētiores vegetatiuam appellant: itaq̄ viuere et mozi illa dicimus: nec animalia tñ sed animantia nuncupantur: vt docet Senec. lib. viij. epi- stolarū moralium. Interdū tamen animantia dicunt̄ animalia. Unde dicimus Animantiū tria esse gene- ra. Terrenum/volante/et aquatile.

Animosus habens in se vebementis animi: siue qui est elati spūs. Qui. Pyrrh⁹ achilleides animosus ima- gine patris. L. in Lato. Et quo fit vt animosoz etiā senectus sit q̄ adoleſcētia. Et animosus dicitur iracū- dus. Cir. Quos aia si euri assidue frāgiteq̄ feruntq̄. Et ea pars aie in qua ire sedes est: vocat animosa.

Animulus dimi. Plau. Di animule mi o sympto.

Animo as: fortem reddo: delibero t quasi animū indu- co: siue animū incito. Et sic ab anim⁹ descendit. Lau. li. iij. Qualis pelliceras stare ad glia rāpos: Torna

Aegera ruit. **A**icro ad Eusto. Sic ordinata: sic rationi conformia madata forozibus preteras: vt etiaz depauate supbie mentes animetur ad obediētie semitas. **A**icro. Animati sunt ergo veteres ad faciē dā discretionē. Aliqñ animare est animā induere et viuificare. Tuncq; ab anima siue ab aīo cum pro aīa capitur fit. **Lactā. li. i.** Ad incōueniētiā est deo: qui verus pater est: per quez sumus: et cui totū sum: a quo fingimur/animamur/et illuminamur. **Col. li. ij.** Diebus quibus animant oua: et in specie volucrum cōfor mant. **Inde fit aiatus et inanimat.** **Cl. li. ij. offi.** Partim inquit sunt inanimata: vt aurū et argentū. Partim in p̄sentis tēporis animās sicut pauloante dicitur est: significat qđ habet animā: vt apud eundem lib. i. offi. Principio generi animātū omni a natura tributū est: vt se vitam corpulq; tueatur. **Diuis verbi compositum et contrarium est ex animo quod est anima priuo.**

Animatus etiam ab animo fit: sicut a tunica tunicatus: **A**galea galeatus: cum animus sumitur p voluntate **Lice. D. Bm.** Ita paratus seu animatus esse debes vt nihil facias nisi iustus. **I. eam voluntate habere de bes.** Aliquando animatus dicitur iratus. **Idē. Ego** do nihil ita animato homine miserius dicerem.

Animaduerto. i. aīo illuc verto: hoc est sensus in illud qđ fit intendo/cogito/intueor/considero. **Die. in lib. iij.** **Reg.** Animaduertite qđ occasiones s̄rat. **Plau.** **Aduerte** hominē **Valbidū. Cl. li. i.** de di. **Expecta** nutrix aiaduertit domientē circūplicatum serpentis amplexu. **Aliqñ aiaduertere** significat punire/oppugnare/verberare/iram exercere: sed cū actō median te in: vt aiaduertium in quosdam inquit **Sueto.** **Inde aiaduertēs dicitur et animaduerti ipsi puniti.** **Pau.** **Corpora aiaduertorū** quibuslibet percūtib⁹ ad sepul turam danda. **Plau.** **Is cū in herū aiaduertisset** gra uis. **I. iram cōuertisset. Ter. in An. aliter posuit.** **Ea** p̄mā aiaduertēda iniuria est. **I. castigāda et vindicāda** **Dinc aiaduertio** qđ modo p̄siderationē: modo punitionē significat. **Et aiaduertorū** punitor. **Apu.** **Exponā** breuiter qđ aiaduertorū: meus fecit.

Ania: Romana mulier: que cū eā p̄opinquo mone ret: vt alteri viro nuberet. **Esse eī et et etatem integram et faciem bonā.** **Mequa** hoc faciā inquit. **Si eī virum bonū inuenero vt ante habui: nolo time re ne perdam.** **Si malum quid necesse est post bonus pestimum sustinere.**

Anio anienis: pe. pro. nomen fluij in agro tyburtino qđ e sublimi in vallē subiectaz preceps fertur. **Idoz.** **Et** p̄ceps anio et tyburti luc⁹. **Dinc anien⁹** a um. **Prop.** **Siue** antena tuus tineret vnda pedes. **Anieni** no men indidit **Anius** rex etruscorū qui insequēs **Lethe** gū filie raptorē: cū eum allequi nō posset in fluiū in s̄lūt: ibiq; extinctus: vt anio vocare fecit.

Annicor: pe. pro. contra nitro: opitulo. **Salu.** **Postea** **Diso** in citerozen hispaniā questor: p̄p̄tor: missus est annitente **Crallo** qđ eī infestū inimicū. **En.** **Dom** peio nouerat. **Et anniti** est valde siue intētius niti. et conari: incūbere ad aliqd agendū. **Cl. in Lel.** **Sic** natura solitariū nihil amat: sempq; ad aliud tanq; ad miniculū anniti: qđ in amicissimo qđ dulcissimū est

Annascor: iuxta nascor. **Bel.** **Dentes** quoz et in septem primis mēsis: et septenos ex vtraq; parte signi et cadere annis septimis et geminos annasci annis se re bis septenis. **Dinc agnatus et agnatio** in quibus subtrahitur n. que p. d. poneret: et ponit g.

Annoto as: pe. cor. iuxta siue ad aliquid noto: inticulo: signo. **Lactā. li. v.** **Et** aulus est libros suos nefarios ac dei hostes annotare.

Annus a circuitu tēporis: cū veteres am pro circū ponant: et hanc fluere. **Ser.** ab angulo dici existimat: qđ in

se redeat: quasi annulus. **Cir.** **Atq;** in se sua p vestigie voluit annus: sed tunc **Argillus.** **τεροπορο.** **κωο** expellit **επιετολο.** **Nam** mensibus in se incurritibus voluitur. **Sol** eī per duodecim godiaci signa excurrans annū cōstitit: vnde apud egyptios ante in uentas litteras dracone picto suā morientē caudam qui in se recurreret indicabatur. **Ali** ab annotatione deriuant ab **απα** et **πρωο.** renouo quia semp renouatur. **Alij** a greco **εποπο.** **Inde** apud nos vicim⁹ trienniū illi **Τροποπο.** **Est** autē triplex annus lunaris. **xxx. dies** habens. **Solstitialis** qui duodecim continet mēses: **Qui** dicitur solis anfractus cū peractis. **cedry. diebus** et quadrāte ad eadem syderū loca redit. **Qui** etiā annus vtrēs dicit. **Et magna** annus quē esse voluerūt omnibus planetis in eundē locum recurrētib⁹. **Et** hoc fit **Pin Licronez** ad hoc tēpū post annos duodecies mille noningentos quinquaginta quattuor solstitiales.

Annales dicuntur res gestę que de anno in annū in historiis rediguntur: nostris tēporis esse possunt. **Atq;** **Cir.** **Et** vacet annales nostrorū audire laborū. **Idito** ria res gestas narrat: et ab etatis nostrę memoria remotas. **Cl. lib. ij. de ora.** **Erat** eī historia nil aliud nisi annaliū confectio. **Bel.** **sic** habet. **Recte** annales historias appellaueris. **Sed** nō continuo quicqd historiā fuerit annales appellare possit. **Sunt** eī vtrę q; rerū gestarū narratio. **Earū** tñ pp̄ie rerū sic historiā quibus gerendis interfuitis qui narret **Annales** do cum res gestę pluriū annoz seruatō cuiusq; anni ordine memorię tradunt. **Cum** autē nō p annos sed per dies singulos res gestę scribuntur: diariū vocat

Annalis et hoc annale qđ ad annos p̄tinet. **Inde** legē annalē dixerunt que p̄scribēbat legitimā ad petendum magistratū etatē. **Cl. li. de legibus** **Turcātē** annali lege seruatō. **Dicit** et tēpus annale qđ est annū. **Var.** **Et** quoniam tēpora duoz generū sunt: vñ annale qđ sol circuitu suo finit. **Alterus** menstrū qđ luna circūiens cōp̄bendit.

Annarius a um: idē qđ annalis: vt lex annaria ab anti quis dicebat quia finim⁹ anni magistratus capiendū vt inquit **festus.**

Annilis et hoc annile: pe. pro. dicitur quasi senilis et etate grandi. **Col. lib. j.** **Parent** omniū terrā: sicut mulierib⁹ sexum etate annili iam confectā pro generādis esse s̄gribus inabilem. **Anilis** vero per simplex n. ab anu vetula fit.

Annularis et hoc annicular: idē est qđ annilis. **Aug.** **Delirare** tibi video: auare cū hęc loquor: annicularia tibi videntur hęc verba.

Anniculus a um: qđ est vntus anni: vt anniculus puer annicula puella: anniculū iumentū. **Mec** de animalibus tantū: sed etiā de inanimatis: vt anniculū vinū. **Pl. lib. iij.** **Ergo** plātaria instituit: anniculasq; trāsferit et iterū binas. **De** pueris tñ magis dicitur per diminutiū: vt bimulus puer: quia intra hos annos ad hęc paruus est.

Annus a um: qđ vniū anni spacio cōtinetur: sicut diurnus qđ dicit: annū quoz dicimus quod fit singulis annis. **Cirgilt.** **Atq;** annua magne sacre refer ce rerī. **Annua** absolute dicunt alimentā in singulis annos. **Suena.** **Sunt** que totozibus annis p̄sent. **Alp.** **Si** cui annus fuerit legatū relictum sine adiectione sūmē id videri relictū. **Sueto.** **de Tyberio.** **Decilio** p̄cesso a patre p̄bitib⁹ annuis fraudauit per speciem publici iuris.

Anniversarius a um: quod singulis vertentibus annis fieri solet.

Annuatim aduerbiū ab anno. **Plinius** lib. ij. **Aicro.** **teste.** **Qui** tradit singula milia talentum annuatim t̄buris pensitasse arabes regibus persarum.

Anniversarius a um: quod singulis annis statutis temporibus reuertitur: sicuti sacra anniversaria. Scribitur Gal. q̄ anticipat. Sidorius poeta omnibus annis vno die natali tantū corripiebat febrie. Suet. de Aug. Quasdam 7 anniversarias: ac certo tempore recurrentes experiebatur.

Anniversalis 7 hoc anniversale: anni circulus. **Annosus** a um: qd̄ est vetustū quasi multoꝝ annozū. **Anno** as: annū ago: a quo fit compositum perennis qd̄ significat annum perenniō.

Annona ne penul. pro. ab anno inclinari videtur 7 est prouentus frugū vnius anni: quasi alimonia nō frumenti solū: sed etiaz aliarū rerū. Col. li. ix. Vel lactis annona p̄mittit. Abusus tñ pro ipso victu capitur. Lic. li. ii. de diui. Putarā annona in macello cariorē fore. Annona etiaz veteres menstrua vel annua mercedē ac stipendiū nominarunt. Gege. de re milit. **Loques aureus** soliq̄ virtutis p̄miū fuit que q̄ meruisset p̄ter laudē duplas p̄sequēbat annonas. Hinc annonaria p̄uio: 7 annonarie leges dicte sunt.

Anus us: generis fē. 7 prima cor. vetula dicit̄ ab anno rū multitudinē vocata: cū antiq̄ consonantē nō geminaret. Vel ab α et ποσ: sensus: vel intellectus ab ποσ intelligo: inde ποσ 7 p̄ s̄nerisim ποσ q̄ iam fit sine sensu. Hinc fit anilis 7 hoc anile quod est anus: vel qd̄ ad anum pertinet.

Anicula diminutiū pro vetula. Dicitur et ancilla vt docet Varro.

Anus ni: generis masculini 7 prima p̄ducta: pars posterior verēda: quo noie dicitur est 7 fluuius quidā.

Annulus per dupler. in. paruus annus dicitur: p̄ sim/plex aliud significat: scilicet paruas nates et ornāmētum digitorum.

Annulus pro digitorū ornāmēto a circuitu vocatus est: siue a rotā dicit̄ q̄ si annus: greci a digitis dactylon appellauerūt a nostris dicit̄ etiā digitū. Plau. in p̄. Itq̄ vt opinor: digitos in manib⁹ nō habet: qd̄ iam q̄ incedat cū anulatis auribus. Apud nos p̄uici vngulū 7 vnguinū vocabant̄ postea 7 nri 7 greci symbolū dixerunt. Hā symbolus nota est 7 signū et anuli m̄litie note erant. Condulū quoq̄ et condaliū veteres anulū nūcupauerunt. Plau. i. Tr. In thernopolio condaliū es oblitus. Et paulo post. Inter eos ne boies condaliū te redipisci postulas? Hos fuit veterū gerere anulū in digito sinistre manus qui est minimo p̄rimus. Causa est quoniam vt Dacro. scribit. insectis humanis corporibus repertū est neruum quendam tenuissimū: ab eo digito ad cor hominis puenire. Et ideo visum veteribus vtilē digitus anulo tanq̄ corona circūdaretur.

Anellus diminutiū ab anulo. **Moatius** in Ser. **Sepe** notatus euz tribus anellis modo leus piscus in/ant. Cetero. Cuius imaginē non modo in tabulis nri familiares: sed etiā in poculis 7 in anellis habebāt.

Anularis ad anulū pertinens. **Anulatus** anulū plen⁹. **Anomaluz** penultima correpta: dicitur ineguale: quia dissimile est: ab α sine πο. μοσ. lex: quasi extra regulam: anomalū etiā dicit̄ asperum: variuz. **Anomalū** inegualitas: 7 grecum est ανωμαλῶσ.

Anonymum: penultima correpta: sine nomine 7 obscurum: Legimus autem populos esse in ap̄tica athlātes dictos: qui sunt anonymi: hoc est sine p̄prie nominibus: qui in vniuersum athlantes tantū vocitant̄ sic semper per ψ̄p̄ilon in penulti. ονομα vertitur: vt Hieronymus.

Anophytus penultima correpta: latine dicitur desuper natus: ab ανω και φυω οφερ το φυω.

Anodyna vocantur que leuationem doloris somnum acceriendo molliunt: ab α priuatiua et ωλην dolor patiendi: sed interponitur p̄ ne collidantur: vocales

vt reo: redeo.

Anibal nomen viri carthaginensis in re militari p̄e/stantissimū: qui cum minor: viginti quinq̄ annis esset: Imperator electus Hispaniā bello subegit. Alpes transiit: que inuis videbantur. Romanorum duces tribus p̄gulis vicit. Romanosq̄ maxima clade apud cānas affecit. Hec tñ dicitur. ανεβασ̄ ανεβαου. **Anquirere** circūquerere est.

Anquina penultima producta: funis: nauis: quo ad malum atena cōstringitur. De qua Linna. Atq̄ anqui/na regat stabilem fortissima cursu.

Anquiromachus penultima correpta gen⁹ nauigū dicitur: q̄ celeritate sui anchoris et instrumentis reliquis nauū vehendi sit aptus.

Ansa vastis auris vtringis prominens: qua. s. manibus teneri solet. Virgilius. Et grauis attrita pendeat cantharus ansa. **Ponitur** quandoq̄ pro fibula: seu sigula que calcis insuitur. Tibul. Ansaq̄ comples/so alligat arta pedes.

Ansula diminutiū ab ansa: quo vsus est Augustinus libro. viii. con. pro annulo: quo sunt carbene licet per translationem. Ex voluntate (inquit) perueria facta est libido. Et dum seruitur libidini: facta est confectio. Et dum consuetudini non resistitur: facta est necessitas: quibus quasi ansulis quibusdam sibi inueniunt: vnde carbenam appellauit tenebat me obstricium dura seruiture.

Ansanctus dicitur omni ex parte sanctus.

Anser: ocha ab anarando. auis est: que nocturnas exercitibus celebrat. Virgilius enim suas cantus assiduitate testatur. Hinc anserinus a num. **Plinius**. Tuberis et quecumq̄ emoliri opus sit: efficacissime anserino adipe curantur.

Antandros p̄hygie vrbs ad meridies posita quam habitauerunt leleges finitimi ciliabus ab origine olim cum habitaret acarnaniam a duce lelege leleges appellati sunt. Et ab eius nepote Telebo Teleboi. Hi migrauerunt in Asiam 7 dicit̄ fuisse Lares. Sed de hoc latius in dictione leleges. De hac Virgilius **Classemus** sub ipsa antandro. **Antandrum** vero sarrum magis q̄ insula inter Tenedum et Chium: qua **Regeus** sinus panditur a dextera nauigantibus.

Antacites: penultima correpta: amnis asie: a quo p̄ices antaceti salamentum nobile. **Importantur** antaceti 7 ex dozythene vt inquit Hierodorus.

Ante: modo aduerbiuz: modo prepositio est: aduerbiū quando nulli deseruit casui: et significat antea. Virgilius **Ante** leues ergo pascuntur in ether cerui. Hoc accidit enim multis prepositionibus. Nec mirum quando aduerbiū etiam quibusdam liceat vim prepositionis assumere: vt pridie nonas. Itaq̄ apud: circum/ ante/ post/ et relique tunc prepositiones iure appellantur: quando casibus adiuncte transitionem facere ostenduntur: quod est proprium ipsarū. Quādo vero sine casibus sunt aduerbia. Sed cum est prepositio seperari et componi solet. Separata quandoq̄ personam: quandoq̄ locum: quādoq̄ tempus denotat: vt ante ora parentum: ante templum: ante duos annos. **Composita** plerumq̄ significat: et componitur cum dictione incipiente a c. vt antecapio. et vt anteco. s. vt antefero. g. vt antegradio. l. vt antelucanus. p. vt antepono. l. vt antecito. Ab ante sunt derivatiua: vt Antica/ Antiquus/ antes/ antenna/ et huiusmodi.

Antiprepositio greca que in compositione plerumq̄ contradicit: et aliquando significat re. et aliquando pro. Extra compositionem constituitur apud eos euz genitiuo. Et tunc apud nos significat pro.

Anterius: antebac et ab hoc tempore. fit enim ab ante sicut a post posterius: 7 a sub subterius quo vsus

est Boetius. Sidonius ad Dominum. Que nā potis-
simā antierus et aulibus nostris culina sumaret.
Ante alios: super alios: plus alij: prius alij: vel pre-
ter alios.
Anteambulo as. Vide in dictione ambulo.
Antarcticus: penultima correpta quartus circulus ce-
li eo q̄ contrarius sit circulo quem arcticum nomina-
mus. A nostris dicitur polus meridionalis.
Ante-arum tantum pluraliter: ostiorum latera dican-
tur a quibus antipagmenta.
Antea aduerbium eiusdem significationis cuius ante: cō-
ponitur et ante et ea: vt ostendit Pulcianus: Quis
tantum tempus dendet.
Anteo is: tam datiuo q̄ accusatiuo iungitur: et signifi-
cat ante vado: p̄cellō. Plau. in An. Virtus omni-
bus rebus anteit. Salustius in Jugur. Et cum om-
nis gloria anteiret: omnibus tñ cbarus erat.
Anteos apud nos idem est quod contrarius: proprius
nomen gigantis terre filij: magno ac pro cetero corpo-
re in Libya apud lipum oppidum a flumine maurita-
nię eiusdē nominis ita vocari: q̄ locus Antei regio
est: robore ac fortitudine nemini cedētis. Quoties mē-
bra labore defecta tactu terre essent recreabant quē
Heracles palestra pectoris altricū expirare coegit.
Antarium: bellum qd̄ ante urbem geritur.
Antecapio is: p̄uenio: anticipo. Salustius. Consul
optimus factu ratus: nocte que instabat antecapere
ne quid spacio nouaretur.
Antecedo penultima producta: p̄cedo: anteuado: et
construitur tam cum accusatiuo q̄ cum datiuo. Ve-
tius Brutus Ciceroni. Viduo me Antonius ante-
cessit itinere: multo maiora fugiens q̄ ego sequens.
Cicero pro archia. Celeriter antecedere omnibus in
genij contigit.
Antecello idem est quod p̄cellō. Cicero pro Corne-
lio. Qui eloquentia ceteris antecellit.
Antecipium: abus qui ante egnam sumitur. Vulgo
merenda.
Antefero: penultima correpta. antepono. Cicero. Le-
cine. Cum vel iniquissimam pacem iustissimo bello
anteferam. Ambro. Fuit sapientię deo credere nec
sili gratiam anteferre aurobus p̄cep̄o.
Anteſta dicuntur que ex opere sigulino: sub tectis affi-
guntur sub stillicidio.
Antegradio: ante uado. Cic. Quicquid est qd̄ debeat
id apparet cum antegressa est honestas.
Antegradio: veteres pro valde et pro statim vtebant
quasi anteq̄ res gereretur.
Antebac: non modo significat ante hoc: vt Terentius
in And. Nam quod antebac fecit nihil ad me attinet
id est ante hoc tempus siue hactenus vel vsq̄ modo
sed etiam ante illud tempus: sicut post hac non tan-
tum post hoc: verſetiam post illud tempus. Salust.
Sic erat accessa libidine vt sepi⁹ peteret viros q̄ pe-
teretur: sed ea spe antebac fidē pdiderat.
Antilena: qua pectus iumentū cingitur: sicut postilena
que sub cauda ponitur.
Anteloquor: prius loquor: a quo antiloquium primus
in dicendo locus / siue prior locutio. Macrobius.
Dic assens omnes p̄ceptato anteloquiū detulerūt.
Antelucos: antelucas / siue antelucos: penul. producta si-
gnificat ante lucē vigilo.
Antelucanus antelucana antelucanū: quod est ante lu-
cem. Cic. D. Latoni. Et antelucano tempore vsq̄ ad
horam diei decimam magna multitudine hostium
occisa. Item contra Catil. Quorum omnis industria
vite et vigilandi labor in antelucanis cenis exprimit
Antelucani venti qui aut ex fluminibus aut ex aliquo
sinu feruntur.
Antea. Vide in dictione postica.

Anticatones dicitur duo libri quos Cesar contra
Caronem scripsit. Suetonius. Reliquit et de analo-
gia duos libros: et anticatones totidem nomen est
compositum ex greco et latino. Nam vt Quintilia-
inquit. Ex peregrino et nostro componuntur dictio-
nes: vt epitogū et anticato.
Antemalorum: gyp̄den est id est subitio: quia sub vno
accentu due dictiones proferuntur. Est enim vntas
quasi cōpositio. Nam significat p̄teritorū maloz.
Antemon: penultima producta: velum quod potest fa-
cilis obliquari: quo nauē in summo tempore
discrimine vntur.
Antemne: cum m. ante n. vrb̄ ante annē dicta: q̄ eam
annis p̄terfluat. De qua Vir. lib. vii. Antemneq̄
regmina tuta cauant capitum.
Antenna: p̄ duplex in lignis q̄ trāferum in malo po-
situm in quo velum alligatur: a circūferendo dicta.
Plinius libro. i. Non antennas solum: verum ipsa
nauigia contorta frangens.
Ante oculos minus est q̄ coram. Nam coram propi-
mitatem significat: Ante oculos potest etiam longe
intelligi. Terentius in Lu. Que mihi ante oculos
coram.
Antae: lapides sunt qui vtrūq̄ latus ostij munūt. alio
nomine paratade aurore Cicruuo.
Antes nomen ab ante deductum: quo significatur emi-
nentes lapides: siue vltimę columnę quadrate quib⁹
sustinetur fabrica. Hinc dicit videntur antiani magi
stratus in vrbibus: qui semestrem magistratum exer-
cent qui velut antes columnę totius vrb̄ onere in-
cumbente eam sustinent: ad quam etymologiam
etiam extremos ordines vinearum possimus trabe-
re qui antefant. Virg. li. ii. Georg. Jam canit extre-
mos effeū vinitoz antes. Alij macerias accipiunt
quibus vinceta clauduntur que sunt de sicca lapidi-
bus: sic dicit a lapidibus eminentioribus qui interpo-
nuntur ad macerā sustentandā.
Antepono is: p̄fero. Cic. in Tel. Et amicitiam om-
nibus rebus anteponat.
Antesignanus: signorum hoc est verilloz propugnā-
to: siue defensor. Nam signum pro verillo ponitur.
Luius lib. iij. Signa nunc resistentia deserunt ab
antesignanis: nunc inter suos manipulos recipiuntur.
Signifer est qui vexillum deserit. Ideo Luius
ibi nō solum de antesignanis sed signifero ita loquitur.
Ite primo statim p̄lio cum dictator equitatum
immissis antesignanos hostium turbasset legionum:
inde signa inferri. p̄pe iussit: signiferūq̄ ex suis vnus
cunctantem occidit.
Antesto as: cum datiuo construitur. Bel. lib. ij. Qui et
viribus et magnitudine et adolescentia simulq̄ vir-
tute ceteris antestabat id est antecellebat. Sed hoc
per translationē. Nam proprie significat sicut sonat.
Unde antistes et antistitoz.
Antistes antistites: ex ante et sto tam feminini q̄ mascu-
lini generis: qui in aliqua re excellit: vt si dicamus Ci-
cero eloquentię antistes: quasi ante stans princeps.
Valerius maximus lib. i. Me deo vetustis ritibus
perita decessit antistes. Luius lib. i. Potitij ab Eui-
dro edocci antistites sacri.
Antistitoz: penultima correpta: quasi antestatoz. Lolu-
lib. iij. Neq̄ obferunt singulis totidē antistitoz pos-
sit dare qui obseruent quicq̄ p̄cipiant ne acerbe vug-
demtantur.
Antestoz aris: ante iudicem statuo.
Antepagmenta sunt valuarum ornamenta q̄ ante val-
uas appingantur. i. affigantur vel appingant anti-
Antepectatū tota vna dicitio aduerbium et significat
anteq̄ expectare eius aduētus. Virg. li. iij. Georg.
Antepectatū positus stat in agmine castris.

Anteuenio/pruenio. Salust. in Jugur. Ac per trami-
tes occultos exercitum metelli anteuenuit. Plau. in
Ter. dario iunxit pro coram: venio tempore huic ho-
die anteuenui.

Anteuerto/pruendo/pruenio/anticipo. Cicero in Lel.
Idipsum cum tecum agere conarer Fannius ante-
uerit. i. presatus est. Ambro. ad Simplicianus. Ita
mens boni speculatrix consilio suo est: priusq; exami-
nat quid decorus atq; honestum. Iniquitas vero ope
cogitationem anteuertit.

Anteurbana a um. qd est vbi propinqua. Unde an-
teurbana pradia dicunt vbi propinqua.

Anticipo as penul. corre. antecapio/pruenio: vt est il-
lud Strictior goos fceserat aura iugales Aestiuuz
suadens anticipare diem.

Antic sunt muliebres capilli in fronte demissi q ante fa-
ciem siti sint.

Antinum mel vocatur qd vere factu est: quum ex flo-
ribus saui construantur: quos greci τὰ ἀνθὰ ἀπὸ
pellant: Del vero estium vocatur hoc eum: q greci
omnes fructus estium nominat heros: quoniam id
tempus per excellentiam horam vocant.

Antium: vbs latij volscorum caput Romanoru colo-
nia: dicitur q ante alias vbes in ipso litore sita sit
ad oceanum: rerumq; vbanaz uocatione accommodata

Antidotum penultima correpta: ex contrario datum re-
medium siue medicamentu qd contra venena datur
Nam et ipsa antidota fere venena sunt: vt sit antido-
tum quasi venenu contra venenu εἰς ὀψι καὶ ἀντι-
δοτα. Nam contraria contrarijs curantur. Quintil.
lib. vii. Tyrannus suspicatus a medico suo datum sibi
venenu coisit euz. Et cum id dedisse se negaret: accer-
sit alterum medicu: ille datum ei venenu dixit: sed se
antidotu daturum. Dicitur et antidotus genere semi-
nino. Cel. lib. xiiii. Diuus regis antidotus celebrati-
sima que Diatridates vocatur. Cicero. contra Ruffi-
num. Apud medicos quoq; qdaz antidotus notios
humores temperas ex amaritudine nominatur que
dulcis ostenditur.

Antidotarius liber in quo de antidotis tractatur.

Antidosis: latine retributio. Significat em quicqd ali-
cui ex aduerso datur. εἰς ἀντιδοματι. u. δωσω.

Antipodis. Item retributio ex anti et apo que re in-
dicant et dosis datio. Figura est cu media primis et
vltimis conueniunt: vt vestrum hoc factum rependo
P. E. non meū: ac pulcherrimu quide factu: veru vt
dixi non meū sed vestrum.

Antibacchius: pes bacchio contrarius. Constat dua-
bus longis et vltima breui: vt natura.

Antigenes penul. correp. nomen pueri rustici.

Antigenus nomen propriu regis macedoniu.

Antilocheus penultima correpta Nestoris filius quez
in bello troiano Hennon auroz filius interemit.
Unde patris hęc mor? Achilles Hënona occidit.

Antigraphu: latine exemplar dicitur.

Antilogia: dici potest contradictio: refragatio vel qua-
si contraria oratio.

Antiarona quasi contra arem posita anti contra ἀγί-
aris. Greci ἀντιἀρονα.

Antimachus penultima correpta cum ch. aspirato no-
men viri latine contra pugnans. Bacche enim pu-
gnam significat.

Antiquus proprie vetus. Virgilius. Antiquasq; do-
mos auu: deductu vt Garro docet: ab ante et quuz.
Quoniam vero que antiquiora sunt fere meliora esse
confueuerunt: vt mores vinum et similia. Plau. Qui
ueantur vino veteri sapientes puto: et qui libeter ve-
teres expectant fabulas. Ideo factum est: vt Antiq-
us quandoq; pro melius vsurpemus. Cicero in Lel.
Hoc quidem est proprium amicitie sed antiquior: et

magis a natura profecta. Et antiquus ponit pro no-
bili ac venerabili. Virgi. Terra antiqua potens ar-
mis. Ab antiquus fit antiquitas pro vetustate. An-
tique et antiquitas aduerbia.

Antiquarius: rerum antiquarum peritus. Iuuenalis.
Ignotolq; mihi tenet antiquaria versus. Item anti-
quarius dicitur qui verba ab vsu remota et comen-
tarios pontificum et vetustissima sedera et exoletos
scrutatur auctores vt ex his contrabat que non intel-
ligantur: vt quedam solus scire videatur. Et anti-
quarius idem qd antiquus et qui litteras antiquas
scribit. Aug. super Lucā. Quodadmodum qui videt
litteras in codice optime scripto et non nouit legere
laudat quidem antiquarij manum admirans apicum
pulchritudinem: sed nescit quid sibi velint illi apices

Antiquo as: euacuatio aboleo: et ad statum pristinu reuo-
co. Luuius. Omnium reruz causa vobis antiquandas
censeo istas rogationes. Et antiquare est confirmare
Luuius. De plebeo senatu antiquabant.

Antipates: penultima correpta nomen proprium re-
gis Isrltrigonum: De quo Virgilius lib. x. vij. Et pri-
mu antipaten: is enim se primus agebat. Dicitur et
antipateus.

Antiphona: penultima producta: non autem cor. vox
reciproca: duobus choris alternatim psallentibus.
Antiphonas greci primi composuerunt: et apud La-
tinos diuis. Ambro. instituit. Et hinc in cunctis re-
gionibus occiduis vsus increbuit: ideo autem penul-
tima est longa quonia est ω mega εἰς ὀψι καὶ ὀψη
vox contra comune vsum sic Iacobus: contra vero Am-
brosius et Gregorius. de quibus plura essent dicenda.

Antiphasis penultima correpta: sermo per contrariu
intelligendus: vt parce quia nemini parcant. Anti co-
tra φασίς locutio.

Antistrophe ἀντιστροφή dicitur cu inter coniuncta duo
que inter se pendeant sit alterna conuersio: vt seru-
dū et dū seru.

Antiparistasis penultima correpta a grecis dicitur: p
qua vbi calidum est inde frigus accedit. Vbi frigidu
est inde calor expellitur. Hinc putei per hibernu tē-
pus calent: quia illo se calor contulit: cedens frigus
superiora possident.

Antipodes penul. correpta: dicunt qui contra nos positi
sunt contrarijs vestigijs quos tamen Aug. lib. xvi. de
cui. dei negat esse sic scribens. Qui vero et antipodas
esse fabulantur. i. homines a contraria parte vbi sol
oritur quando occidit nobis aduersa pedibus nostris
calcare vestigia: nulla ratione credendu est.

Antiprosis penultima producta latine dici potest pro
casu. Figura quando casus pro casu ponitur: vt Ty-
bem qua statuo vestra est. Compositum enim ex anti. p
πρωσις casus ab πρῶσι καὶ ἐν τῷ παρακει με-
ρο περὶ τῶκα.

Antitbesis: pe. cor. Figura cum vna littera ponitur p
alia: vt olli pro illi. Et ponitur em ab ἀπὸ quod est
pro: et θεσις positio quasi pro altero positio.

Antistechon: item dicitur pro littera. Nam anti pro et
stechon littera: vt sella pro sedda: et magalia pro ma-
garia l. pro r. Nam magal pro magar dicitur qd pe-
noz lingua villam designat: grece. ἀντιστοχέου

Antitheton: penultima correpta/obiectu vel contra po-
situm. Figura cum contrarijs opponunt contrarias
vt apud Quidiu. Frigida pugnant calidis: humer-
tia siccis. Hollia cum duris: sine pondere habentia
pondus. Nam anti pro vel contra theton positum.
Persius. Carmina raris libat in antitbetis doctas
posuisse figuras. Augusti. lib. xi. de cini. dei. Antitbe-
ta que appellantur in ornamentis elocutionis sunt de-
centissima: que latine appellantur opposita: vel qd
expressius dicitur contrapposita: vt apud apostolum.

per arma iusticia dextris et a sinistris: per gloriam et ignobilitatem ab *αυσι και σιδηαι*.

Antipophora pe. cor. figura q̄ sit cū tacite obiectioni respondetur. Nam anti contra hypophoro subduco vel suffero: quasi contraria subduco.

Antiphenes: penultima correpta nomen philosophi et contra valentiam significat. Die cum gloriose docuisset rhetorica audisset Socrate dixisse fert ad discipulos. Abire et magistrum querite. Ego enim iam rep̄peri. Statimq; venditis que habebat et publice distribuit: nihil sibi pliusq; pallioli referuauit.

Antipsum: penultima correpta latine exemplar: simili formę vel contrariū.

Anticyra penultima correpta: insula ad sinū adiacens Daliacum et Octam montes cuius meminit Strabo. lib. ii. vbi aurore Plin. Elleborum tutissime sumitur. Quidius li. iij. de pon. et bibe dixisset purgates peccata succos. Quicquid et i tota nascitur anticyra. Quotiens insanum hominē significare voluerunt anticyra egere scribunt. Hora. in ar. poe. Si tribus anticyris caput insanabile nūq̄ Lonoz licino cōmiserit. Est et anticyra ciuitas iuxta Cirrham in phocide regione in conuictum conuersa sinum: ab anticyreo q̄daz Hercules etate Caparillus ab Homero dicta.

Antipater: penultima correpta nomen proprium poetę. Sidouij. Fuere et alij hoc nomine vocati. Dic antipater nobili epygramate in sapho decimam inter musas eam coapat.

Antinous egypti ciuitas ab Adriani Amasio sic dicta ut scribit Hierony. lib. contra Iouinianū.

Anteus gigas libycus que Hercules occidit: hunc fabule fingūt quasi filius terre fuerit: propter qd̄ cadēs in terram fortior toleret assurgere.

Antheus cum h. vnus fuit et Heneg dicitur. Virgil. Anthea sergestiq; vocat.

Antipathea: discordia sicut Sympathea concordia nobilius ut docet Plin. lib. xxiij. vna et o consul.

Antipathus latine proconsul.

Antonomastia cum accentu in penultima dici potest pro nomine. i. vice nominis positio. Diome. Antonomastia est vocabulum qd̄ sine nomine positum loco eius fungitur: ut est Arma virumq; cano: vbi intelligitur Aeneas. fit autem tribus modis. Ab animo: ut magnanimus anchisiades. i. Aeneas. Ab corpore: ut ipse arduus. i. Polyphemus. Extrinsecus: ut Ingleix puer atq; impar cōgressus Achilli: hoc est Troilus: inde antonomasticos denominatiue.

Antiochus nomen proprium regis Syrię Seleuci regis filij. Fuere et alij Antiochi Syrię reges. fuit et alius Antiochus Alcalonita philosophus Cicero nis Brutiq; preceptor.

Antiochia vrbis in Syria que prius Detropolis Epi phane et rebata ab alijs Theopolis: hoc est dei ciuitas appellata. Hanc Seleucus nicanor in suorum memoriam condidit olympiade. cxiij. quam ozontes fluminis interfuit ab occidentali regione: lauat menia eius farfar fluminis. Alia est antiochia ad persicuz litus ab Antiocho cui sother cognomen fuit condita. Ab Antiochia sunt adiectiuus Antiochenus et Antiochensis.

Antoniorum familia Romę nobilissima vetustissima q̄ fuit: utpote que ab Antone Herculis filio et nomine nata et oriunda prodit.

Anthropus penultima producta. Nam grece ανθρωπος ο ανθρω και ποτη latine homo dicitur.

Anthropophagi populi Scythię qui humana carne vescuntur φαγ enim comedo significat. Hi populi sunt ad orientem ac septentriones: Bassagetis: et circa hos tristissima solitudo et mare quod Tabin vocant.

Anthropophornite dicitur sunt qui simplicitate rustica deum habere membra arbitrantur. Unde et anthropophornitica hęresis.

Anthracis penultima producta: latine carbones. Anthracis carbonarius. Anthracia pruna. Anthracinus color niger: a carbone q̄ carboni similis sit: siue q̄ huiusmodi color sit et tritis in mortario carbonibus. Bar. de vi. pa. Propinque adolecentule et iam anthracinis prozimo amiculo in gello capillo demisso sequitur luctū. Rufus Anthracis sicut scribit Dionysius ad Dama. genus est lapidis fulgidi atq; lucentis quem nos carbunculū interpretamur: et quē in duodecim lapidibus inuenimus.

Antlia e. machinula ad hauriendam aquam excogitata. Nam αντλησι latine haurire dicitur. Bar. Lura laboratas antlia tollit aquas. Et festus antlare haurire a greco αντλω και εθρη το αντλημα καλεο μεν descendit. Luuius. florem antlabanti beri et carcestis.

Antrum: crypta latine specus vel cauerna quasi atrum ut inquit Ambrosio. lib. Hera. q̄ atro inborescat situ atq; offuscatione tenebrarum. Nam antrum vocant ingentem quandam concauitatem in vrbem ductam sed miro: cur tantus vir diciturculā etiam puerulis manifesta greca το αντρον του αντρον latine antrum esse voluerit: neq; sudaz citare aut alios grecos oportere. Est etiam nomen fluminis in Britania.

Antus animal: de quo Plinius lib. x. scribit q̄ equorum hinnitus imitetur.

Anubis: penultima adueta genitiū facit anubis vel idis et lingua egyptiaca dicitur canis in cuius forma colebatur. Hercurius ut inquit Ser. Arg. Omnis genasq; deū mōstra et latraz: anubis. Quidius sine titulo. Per tua sacra precor: per anubidis ora verēdi Dio. scribit anubim filium fuisse Osiridis qui canem gestabat tanq̄ armozū insignia. Ex quo egypti canē venerant et anubim deū canino capite effingunt.

Anrius sollicitus mestus ab ανχω μ ανχω Unde anrietas et anrieticus de quibus supra.

Antifer: penul. correpta quasi angorem anrietasem ferens. Cice. lib. ij. Tuscul. Nunc dolorū aniferi torquent vertices: nunc serpit ardor.

Anxirus penultima correpta dicitur quasi absq; rasura ab α sine et ευρω rado. Nam imberbis a Campanis colebatur Iupiter. n̄ interponitur ad euphoniā ut αμφοσια.

Anxoz tam maf. q̄ neu. gene. vrbis est quam olim Trachinam nunc Tarracina dicitur Bar. Siue salutaris candidus anxoz aquis. Hora. Dilia tum pransitria respissim atq; subimus Imposticū lapis late candentibus anxur. Dicitur autem anxur: ut Seruius docet q̄ illic colebatur Iupiter anxurus quasi ανρω id est sine: et ευρω nouacula q̄ barbā nunq̄ rasisset.

Anxger et anxgrus fluminis thesalie. De quo Quidius fundit anxgrus aquas.

Anypodotos ανυπο ανυπο greci vocant qui pedibus sunt nudis.

A ante O

Aonia regio Thracię ab Aone rege Neptuni filio dicta: quem facione suozum ex apulia pulsum in Bogtiam tradunt venisse: ac de suo nomine montanam regionē Boetie vocitasse Aonia Aonesq; eius montes dicitur. Hinc Aonius aonia um. Quidius. Serparat aonios acteis phocis ab aruis. Similiter Aonides patronymicū a possessiō. Iuue. Aptulq; bendis fontibus aonidum.

Aozii populi nō procul Zarate fluminis: qua in byrcanā mare influit ut inquit Ptolemeus. Alios Plinius in Europa collocat aozios. Scribit Strabo Aoz